

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2012 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jarosław Gaberle

Protokolant: Barbara Podgórska

przy udziale Prokuratora Ewy Baran

po rozpoznaniu w sprawie Jana Lecha (Lech)

o unieważnienie

na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 13 ustawy z 23 lutego 1991 roku o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego

postanawia:

- I. stwierdzić nieważność wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 30 września 1953 roku, sygn. akt Sr 302/53, zmienionego postanowieniem Najwyższego Sądu Wojskowego z dnia 29 października 1953 roku, sygn. S 1736/53, mocą którego Jan Lech s. Wojciecha i Katarzyny ur. 8 stycznia 1904 roku w Brzezówce, został skazany za przestępstwo z art. 86 § 2 k.k.w.p.;
- II. kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 12 stycznia 2012 roku Minister Sprawiedliwości zwrócił się o unieważnienie wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 30 września 1953 roku, sygn. akt Sr 302/53, mocą którego Jan Lech s. Wojciecha ur. 8 stycznia 1904 roku, skazany został za przestępstwo z art. 86 § 2 k.k.w.p. oraz za przestępstwo z art. 7 Dekretu z dnia 13 czerwca 1946 roku o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa. We wniosku wskazano nadto, iż przypisane mu czyny były związane z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

Sąd zważył co następuje.

Z materiałów sprawy, w postaci akt Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie, sygn. Sr 302/53, wynika, iż Jan Lech w latach 1951 – 1952 należał do organizacji o nazwie „Odwet Górski”. Celem jej działalności było sprzeciwianie się ówczesnym władzom oraz wprowadzanemu ustrojowi i porządkowi politycznemu, zbieranie informacji obalających prowadzoną przez władze propagandę, a także uzyskiwanie i gromadzenia informacji dotyczących stosunków społeczno – gospodarczych. Przynależność do tej organizacji została uznana przez Wojskowy Sąd Rejonowy w Krakowie za przestępstwa z art. 86 § 2 k.k.w.p. oraz z art. 7 Dekretu z dnia 13 czerwca 1946 roku o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa i za ich popełnienie Jan Lech został skazany wyrokiem z dnia 30 września 1953 roku. Orzeczenie to zostało zmienione postanowieniem Najwyższego Sądu Wojskowego z dnia 29 października 1953 roku, który przyjął, iż Jan Lech dopuścił się jednego przestępstwa z art. 86 § 2 k.k.w.p. Za to przestępstwo Jan Lech został prawomocnie skazany i wymierzono mu za nie karę dziesięciu lat więzienia, utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na trzy lata oraz przepadek całego mienia.

W ocenie Sądu, nie ulega żadnej wątpliwości, iż w realiach lat pięćdziesiątych postępowanie Jana Lecha miało na celu obalenie, a przynajmniej osłabienie ówczesnej władzy. Jak już wyżej wskazano, organizacja „Odwet Górski” miała na celu występowanie przeciwko ówczesnym władzom oraz wprowadzanemu przez nie porządkowi politycznemu. Choć obecnie trudno ocenić rzeczywiste jej możliwości, to jednak podkreślić należy, że dla ówczesnych władz nie do zaakceptowania była już sama przynależności do organizacji, która nie podlegała ścisłej kontroli, ponieważ była wyrazem samoorganizowania się społeczeństwa, czego nie dało się w żaden sposób pogodzić z jej zamierzeniami i reżimowym charakterem. Jednoznacznie stwierdzić więc należy, że postępowanie Jana Lecha zmierzało do odzyskania niepodległości przez Państwo Polskie.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy z 23 lutego 1991 roku o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na

rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, Sąd stwierdza nieważność orzeczeń wydanych w stosunku do osób, wobec których stosowano środki represyjne za zachowania, które zmierzały do odzyskania przez Państwo Polskie niepodległego bytu. Całokształt okoliczności związanych z postępowaniem Jana Lecha, które spowodowały do jego skazanie i wymierzenie kary, przekonuje, iż zmierzało ono do takiego właśnie celu.

Mając powyższe stwierdzenia na uwadze, wniosek Ministra Sprawiedliwości należało uwzględnić i uznać, że wyrok Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 30 września 1953 roku, sygn. akt Sr 302/53, jest nieważny.

Na oryginale właściwe podpisy
Zgodność z oryginałem stwierdza

Podpis
Barbara Podgórska
Protokolant

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność i prawomocność
sekretarz

Podpis
Starszy sekretarz sądowy

Anna Gaździcka

1 dn. 28.06.2012